

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - e-mail: hk@laserdisken.dk

Aalborg 25.03.2010

Landsskatteretten
Ved Vesterport 6, 6 sal
1612 København V

Cpr. nr. 010161-081: Klage over Skattecenter Skives afgørelse af 1. februar 2010:

Principialt: Bødeforlægget ophæves.

Subsidiært: Bødeforlægget nedsættes til 5.000 kr.

Mine usædvanlige problemer

Jeg har tidligere redegjort for problemerne i kølvandet på den uvarslede fogedforretning den 29. november 2005 i min butik, da mine konkurrenter i videobranchen havde fået fogedretten til at beslaglægge mine film og regnskaber. Det *særlige* opstod, fordi fogedretten i tillid til rekvirenterne undlod at holde et retsmøde, idet retsassessoren mente, at det var tilstrækkeligt, at jeg fik adgang til at forklare mig i den efterfølgende justificationssag. Først bagefter blev det opdaget, at rekvirenterne ved en fejl havde angivet en anden part som rekvisitus.

Striden vedrører reelt en uenighed om ophavsretslovens fortolkning. Jeg havde med ordinære retsmidler startet en undersøgelse af ændringen af ophavsretslovens § 19, stk. 1 fra 22. december 2002, hvori artikel 4 i et EF-direktiv (infosoc-direktivet) var gennemført. På tidspunktet for fogedforretningen var sagen forelagt for EF-domstolen til præ-judiciel afgørelse. Fogedretten foregreb EF-domstolens afgørelse og støttede *de facto* den fortolkning, som mine konkurrenter i videobranchen ønskede. På intet tidspunkt i de efterfølgende 4 år har jeg fået en domstol til at forholde sig til det faktum, at EU-institutionerne under sagens behandling ved EF-domstolen havde lagt den *anden* verserende fortolkning til grund. Jeg har forgæves søgt om at blive hørt i den sag, men Vestre Landsret tillod kun videobranchen at kommentere dommen.

Sagerne mod mig er dobbelt kompliceret af, at fogedretten og rekvirenterne har forsøgt at råde bod på det manglende retsgrundlag ved at lade videobranchen anlægge efterfølgende nye retssager mod mig, og den ordinære retssag om ophavsretslovens fortolkning er kørt helt af sporet, fordi fogedretten og Vestre Landsret nu på forhånd har låst sig fast på en fortolkning, som er i strid med EU-retten. De ønsker derfor ikke en undersøgelse. I mere end 3 år har jeg forgæves forsøgt at få en retlig undersøgelse af den rette fortolkning af ophavsretsloven.

Ved fogedforretningen mistede jeg film for 475.000 kr, og jeg har brugt mere end 500.000 kr på advokatbistand. Jeg har på grund af den økonomiske ulempe været nødt til at føre mine egne sager, og de er fortsat i 2009 og 2010. Idag er det klart, at fogedforretningen blev gennemført uden et retsgrundlag, og derfor vil hverken byretten eller videobranchen tage ansvaret for de beslaglagte film. Retspræsidenten har simpelthen henvist mig til at anlægge endnu en retssag.

I januar 2010 genstartede justificationssagen efter fogedforretningen i 2005.

For Højesteret verserer retssagen om behandlingen af ophavsretslovens *fortolkning*.

For Østre Landsret verserer en retssag om de undskyldninger, der har været anvendt til at forhindre retssagen om ophavsretslovens *fortolkning* i at blive gennemført.

For Københavns Byret verserer sagen om de beslaglagte film m.v.

Jeg ønsker blot at få lov at drive min virksomhed i tillid til de regler, lovgiver har vedtaget - eller i hvert fald i tillid til klare regler. Det forudsætter en autoritativ afgørelse om ophavsretslovens fortolkning. Min virksomheds fremtid er afhængig af en afgørelse.

Det er også nødvendigt at få en afklaring på spørgsmålet om de besluttede film, og det er nødvendigt at få afsluttet videobranchens retssager mod mig.

Den økonomiske og arbejdsmæssige belastning

Uanset, om domstolene ser bort fra det, har fagedforretningen - som jeg *ikke* har bedt om - belastet mig økonomisk og tidsmæssigt i en faktisk virkelighed, hvor jeg ikke har ubegrænset tid og ubegrænsede økonomiske ressourcer til rådighed.

Jeg har bogstaveligt talt skrevet over 100 breve og processkrifter, og jeg skal i *alle* sager respektere diverse deadlines. Domstolene anerkender *ikke* regnskabsmæssige forpligtelser som begrundelse for at udsætte en retssag eller at overskride en deadline for et processkrift.

Jeg driver virksomhed af en besynderlig størrelse, og jeg er blevet påført direkte omkostninger på mere end 1.000.000 kr. Det må jeg forholde mig til, og derfor bruger jeg hvert et ledigt minut på at få regnskaberne up-to-date, så min revisor kan lave selvangivelserne.

Øvrige ulemper ved manglende regnskaber

Jeg tager mine regnskabsmæssige forpligtelser alvorligt, men samtidig er jeg nødt til at prøve at sikre en fremtid for min virksomhed og de arbejdspladser, der er tilbage. Ulemper ved ikke at have regnskaber er mange andre end bøderne: Jeg kan f.eks. hverken få en kassekredit eller kredit hos mine leverandører. Jeg gør ALT, hvad der er muligt for at få regnskaberne færdige.

Jeg har færdiggjort 2007-regnskabet, og min revisor vil færdiggøre selvangivelsen om ganske kort tid. Jeg er i fuld gang med 2008-regnskabet og forventer at være færdig i løbet af maj måned, så min revisor kan indsende selvangivelsen i løbet af juni måned.

Særligt om ønsket om nedsættelsen af bødeforlægget

Den 25. september 2009 fik jeg en påmindelse om den manglende selvangivelse. Heri fremgik, at jeg skulle betale et skattetillæg på højst 5.000 kr. Vedrørende dagbøder var blot henvist til en paragraf, og jeg vidste ikke, at jeg kunne risikere dagbøder på så meget som 20.000 kr.

Jeg søger nedsættelse af bøden til 5.000 kr og henstand på selvangivelsen til udgangen af juni 2010. Bemærk venligst, at jeg betaler a conto skat og moms. Jeg søger ikke at undgå skattebetaling. Jeg har *ikke* ønsket disse problemer og har *intet* kunnet gøre for at undgå dem.

Bilag 1: Meddelelse fra Skattecenter Hjørring 25/9-2009

Bilag 2: Nordjyske Stiftstidende 30/11-2005: Razzia mod Laserdisken

Bilag 3: Nordjyske Stiftstidende 13/11-2009: Retten i Aalborg erklærer sig inhabil

Bilag 4: Nordjyske Stiftstidende 8/1-2010: Strid om beslutningskommissionen

Med venlig hilsen

Hans Kristian Pedersen